

چرا مسیح فرمود مانند کودکان باشید، در حالی که پولس گفت مثل بچه ها نباشید؟

نویسنده مقاله: مهران پورپشنگ

مخالفان می گویند در دستورات مسیح و پولس تناقض وجود دارد. مسیح به پیروانش حکم کرد که مانند بچه ها باشید (متی فصل ۱۸ آیه ۳)، اما پولس به مسیحیان حکم کرد که مانند کودکان نباشید (اول قرنتیان فصل ۱۳ آیه ۱۱). آنان می پرسند مسیحیان باید حکم کدامیک را اطاعت کنند؟ این گونه احکام ضد و نقیض باعث سردرگمی و عدم اطمینان مسیحیان به کتاب مقدس می شود.

نخست بایستی متن کتاب مقدس را مطالعه نمود. متی گزارش می دهد که شاگردان از عیسی پرسیدند کدامیک در ملکوت خدا مقام بزرگ تری خواهند داشت. عیسی کودکی را صدا زد و او را به میان شاگردان آورد و گفت تا از گناهان تان دست نکشید و به سوی خدا باز نگردید و مانند بچه ها نشوید، هرگز نخواهید توانست وارد ملکوت خدا گردید. پس هر که خود را مانند این بچه کوچک فروتن سازد، در ملکوت خداوند بزرگ ترین خواهد بود (متی فصل ۱۸ آیات ۱ - ۴).

شاگردان مسیح در پی کسب مقام بودند. اما مسیح چنین تعلیم داد که پیروان او نباید در جستجوی جاه و مقام باشند. کتاب مقدس نشان می دهد که خدا رهبران را از میان کسانی انتخاب نمود که مردم آن ها به عنوان افراد مهم تلقی نمی کردند.

بدین ترتیب مشاهده می کنیم که تعلیم مسیح بر خلاف نگرش این دنیا است. در این دنیا مردم کسی را برمی گزینند که معروف و دارای مقام و موقعیت باشد. اما خداوند افرادی را برمی گزیند که در نظر مردم، معروف نیستند، اما به خداوند اعتماد کامل دارند. این دسته از افراد زندگی خود را وقف خدا کرده اند. بنابراین خداوند آنان را سرافراز می سازد.

شاگردان مسیح به جای آن که به دنبال موقعیتی برای خدمت باشند، در پی مقام و امتیازات بودند. سوال

آنان “کدامیک از ما در ملکوت خدا مقام بزرگ تری دارد” نشان می داد که در آن زمان، شاگردان از نظر روحانی به بلوغ نرسیده بودند. به عبارت دیگر، رفتار و کردار بچگانه داشتند. پولس به عدم بلوغ روحانی اشاره کرد: “به هنگام کودکی مانند یک کودک سخن می گفتم و مانند یک کودک استدلال می کردم. اما چون بزرگ شدم، فکرم رشد کرد و کارهای کودکانه را ترک کردم” (اول قرنتیان فصل ۱۳ آیه ۱۱).

اراده و خواست خداوند این است که رشد کنیم. پس چرا مسیح تعلیم داد مانند کودکان باشیم؟

کودکان نکات مثبتی دارند. مثلا زودباور و انعطاف پذیر هستند. این خصوصیات زمینه را برای رشد روحانی مساعد می سازد. در این جا، زودباور بودن به معنای ساده لوحی نیست، بلکه مقصود از این واژه، اعتماد صد در صد به خداوند و کلام اوست. همان طور که کودکان به والدین اعتماد دارند، خداوند می خواهد فروتن شویم و دلی بدون ریا داشته باشیم.

مسیح فرمود: “هر که خود را مانند این بچه کوچک، فروتن سازد در ملکوت خداوند بزرگ ترین خواهد بود” (متی فصل ۱۸ آیه ۴). در جای دیگر، عیسی فرمود: “کسی که خود را بزرگ می پندارد، پست و کوچک خواهد شد و کسی که فروتن می باشد، بزرگ و سر بلند خواهد گشت” (متی فصل ۲۳ آیه ۱۲).

همان طور که اشاره شد، از نظر مسیح، بزرگی نشانه خدمت است. یعنی صرف کردن وجود خودمان برای خدا و مردم. خدمت موجب می شود تا از احتیاجات دیگران آگاه باشیم. خدمت کردن نمی گذارد تا فقط به خودمان پردازیم. عیسی به عنوان خادم به این جهان آمد.

او فرمود: “من نیز که مسیح هستم، نیامده ام تا کسی به من خدمت کند، بلکه آمده ام تا به دیگران کمک کنم و جانم را در راه آزادی دیگران فدا سازم” (مرقس فصل ۱۰ آیه ۴۵). عیسی با مرگ خدا، ما را از قلمرو گناه آزاد کرد. آزادی از گناه برتر از آزادی های سیاسی است.

از سوی دیگر، عیسی تعلیم داد: “مثل مار هوشیار باشید و مانند کبوتر، بی آزار” (متی فصل ۱۰ آیه ۱۶). در دوران باستان، مارها مظهر مرگ و زندگی و حکمت و شرارت بودند. بنابراین وقتی مار به عنوان نماد حکمت معرفی می گردید، به زندگی منتهی می شد (متی فصل ۱۰ آیه ۱۶) و اگر مار سمبل شرارت بود، حاصل آن مرگ بود (اعداد فصل ۲۱ آیات ۶ و ۸).

هم چنین مار، حیوانی نجس قلمداد می شد (لاویان فصل ۱۱ آیات ۴۱ تا ۴۳) و نیز نماد دشمن خدا تلقی می گردید (اشعیا فصل ۱۴ آیه ۲۹، مکاشفه فصل ۱۲ آیه ۹ و هم چنین فصل ۲۰ آیه ۲).

در مصر، کشوری که قوم اسرائیل به مدت چند قرن در آن به سر برد، مار نماد حکمت و جادو بود. مار هم چنین الهه کهتر (زن خدای خدایان مصر) بود که بر روی تاج فرعون طراحی شده بود و مظهر قدرت فرعون محسوب می شد.

در کتاب مقدس “مار”، هوشیار معرفی شده که منظور “زیرکی” است، چنان که در امثال سلیمان فصل ۱۲ آیه ۲۳ و فصل ۱۴ آیه ۱۸ مشاهده می کنیم. آنچه متن مشخص کرده، مار ساخته دست خداوند است. خدا آنچه را آفرید، نیکو نامید (پیدایش فصل اول آیه ۳۱). در هر مرحله از آفرینش، خدا کار

خلقت را ارزیابی کرد و دریافت که “خوب و کامل” است. او از تمام چیزهایی که آفرید، خشنود گردید.

مقصود مسیح از “مار” آن بود که دانا و هوشیار باشیم. در عین حال می بایست مانند “کبوتران” ساده باشیم. یعنی پاک و مطیع کلام خداوند. با قدرت روح خدا قادر خواهیم بود دانا و هوشیار باشیم و به موازات آن، از زندگی مقدس برخوردار بوده و مطیع خداوند باشیم.